

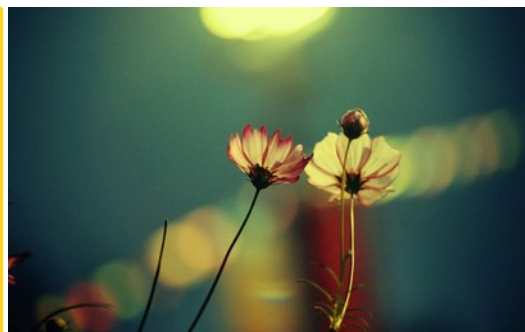

Lieve mensen,

Onderweg zijn betekent in mijn leven ook geregeld met de auto op pad zijn. Soms denk ik wel eens: als ik nu eens doorrijd – waar zou ik dan aankomen? Een fijne gedachte; dat ook dát zou kunnen. De komende weken zullen mijn ritjes zich beperken tussen Enschede en Assen. Als mijn auto tenminste meewerkt. Ik had vrijwel nooit iets aan mijn auto, maar sinds mijn vader ziek is, slaat hij soms af als ik stilsta. Ik voel dan dat het gas onder het pedaal wegzakt. Dat gebeurde zelfs twee keer toen ik met hem onderweg was van een ziekenhuis naar huis. Wat een symboliek! We werden echt even stilgezet. Maar met mooie symboliek is het probleem niet opgelost. Zo simpel lijkt het bovendien niet te zijn. Enkele reparaties verder, is het nog steeds niet goed. Maar het systeem zegt dat het wél goed is. Dat werkt als volgt: je komt bij de garage en legt je probleem uit. Dan wordt de auto aangesloten op meetapparatuur en kijkt men of er ergens een storing wordt gemeld. Zo nee, dan is er niets aan de hand, en moet je maar gewoon weer gaan rijden en terugkomen als het opnieuw gebeurt. Dat is dus nu al meerdere keren gebeurd, maar het systeem blijft zeggen: 'niets aan de hand'. Meten is weten – zo is de leus. Maar mijn auto wordt er niet beter van. Wie kijkt nog naar de auto? En luistert naar het verhaal van de bestuurder? Een beetje zoals het mensen soms ook kan vergaan. Als al je (bloed)waardes goed zijn, hoeft het nog niet zo te zijn dat je je goed voelt. En als niemand dan naar je kijkt of luistert kan dat heel frustrerend zijn. Meten is weten, dat is ook iets wat de geestelijke verzorging boven het hoofd hangt. Als niet gemeten kan worden wat het effect van geestelijke zorg is, dan tel je als discipline niet mee. Dan komt er geen financiering. Lastig hoor, want hoe meet je de zaken van de ziel? Terwijl ik zeker weet dat aandacht voor de ziel nodig en heilzaam is.

Om nog even terug te komen op mijn auto; ik moest tanken en tot mijn verrassing werd de pomp nog bediend. Er werd voor mij getankt, en ondertussen een praatje gemaakt. Brandstof, ook voor de ziel. Wat deed dat goed!

Hartelijke groet, Helene Westerik

Brandstof voor de ziel

De Ziel moet altijd op een kier
zodat wanneer de Hemel zoekt
Hij niet te wachten hoeft
of bang is dat hij stoort
- Emily Dickinson

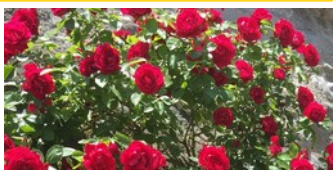

Een paar strofen uit: Enige woorden over de ziel van Wislawa Szymborska

Een ziel heb je nu en dan.
Niemand heeft haar ononderbroken
en voor altijd.

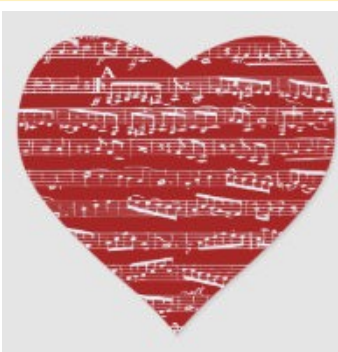
We kunnen op haar rekenen
wanneer we nergens zeker van zijn,
maar alles willen weten.

Het ziet er naar uit
dat net als wij haar
zij ons ook
ergens voor nodig heeft.

Een van de lezers van de VRIJBRIEF stuurde ons dit gebed van Gerard Reve. Een reisgebed. Een mooi idee voor deze eerste REISBRIEF en zo passend bij het gevoel 'onderweg te zijn' en natuurlijk de vakantieperiode.

O God. Ik sta op het punt op reis te gaan.
Ik weet niet, of het misschien mijn laatste reis is.
Ik wil u liefhebben.
Ik hoop, dat ik onderweg niemand enig ongeluk of ander kwaad zal berokkenen.
Ik wil proberen niet, of veel minder, te drinken.
Ik sta voor U.
Ik weet dat ik, of ik veilig zal aankomen dan wel onderweg verwonding, ziekte of dood zal vinden, altijd U toebehoort.
Want in leven en sterven zijt Gij in mij, en ben ik in U.
Ik ga nu weg. Vaarwel, o God.

Geluk is een krop sla

Voor de viering begint, sta ik in de hal mensen welkom te heten. Als ik hen groet, steekt hij mij een prachtige krop sla toe. "Alstublieft, zegt hij, om mee naar huis te nemen!". Zijn vrouw vult aan: "Vanmorgen vroeg is hij nog even de moestuin in geweest om een krop te snijden. Voor de dominee, zei hij. Wij vinden het fijn om u ook een keer iets te kunnen geven!".

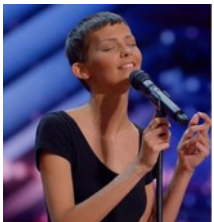
De koster vraagt even later of hij de sla misschien even bij mijn tas zal neerleggen. Ik zou bijna met sla en al naar voren zijn gelopen om de viering te beginnen. Ik merk dat het mij echt geraakt heeft. Dat iemand, die je maar een paar keer ontmoet hebt, de moeite neemt om zoiets te doen. Zo gul delen van wat je hebt. Ik voel mij gezien en gewaardeerd. Het doet mij goed.

De viering gaat lekker en het is fijn om weer met een aantal mensen samen te kunnen komen. De koffie na afloop voelt al bijna weer als vanouds. Door de zon rij ik terug naar huis. Ik zing mee met de radio. Soms is geluk een kropje sla op zondagmorgen!

Hartelijke groet, Nicoline Swen

De gebeurtenissen zijn nauwelijks te bevatten: Het overlijden van De Vries, de overstromingen in Limburg, Duitsland en België. Al dat onnoemelijke leed. En ondertussen schijnt de zon weer, gaan de kinderen op scoutingkamp en bestel ik tegels voor in de hal. Toch is het geen moment uit m'n hoofd. Ik voel mij verdrietig en verward.

Op YouTube hoor ik een liedje: It's okay, van Nightbirde. De zangeres, zelf ernstig ziek, schreef dit lied.

Het refrein:
*It's okay, it's okay, it's okay, it's okay
If you're lost, we're all a little lost
and it's alright
It's alright to be lost some times*

Zelf zegt ze: "Het leven is zo mooi, het leven is zo hard. Hier is toestemming om te stoppen met doen alsof alles goed is."

en
"Ik wil de vogel zijn die zingt in afwachting van de goede dingen die komen gaan."

Hoop en vertrouwen en de bevestiging dat het leven af en toe zo afschuwelijk hard is, dat kan ik deze dagen goed gebruiken!

<https://www.youtube.com/watch?v=CZJvBfoHDk0>

Een prachtig uitzicht bij een kopje koffie!

De afgelopen weken heb ik een aantal keer deze (best pittige) tekst gebruikt bij mijn overdenking. Uit de (bijbel)brief aan de Kolossenzen. Mijn man geloofde eerst niet dat dit een bijbeltekst is. "Misschien zouden meer mensen dit dan eens moeten lezen", was zijn commentaar.

Laat niemand u iets voorschrijven op het gebied van eten en drinken of het vieren van feestdagen, nieuwemaan en sabbat. Dit alles is slechts een schaduw van wat komt - de werkelijkheid is Christus. Laat u niet veroordelen door mensen die opgaan in zelfvernedering en engelenverering, zich verdiepen in visioenen of zich laten voorstaan op eigen bedenkzels. 'Raak dit niet aan, proef dat niet, blijf daarvan af' - het zijn menselijke voorschriften en principes over zaken die door het gebruik vergaan. Dat moet allemaal voor wijsheid doorgaan, maar het is zelfbedachte godsdienst, zelfvernedering en verachting van het lichaam; het heeft geen enkele waarde en dient alleen maar tot eigen bevrediging.

Gelukkig is er ook aandacht voor de dieren in deze ramp!

Thee uit eigen tuin!

Een egeltje in onze tuin. Of moet je misschien zeggen dat wij in zijn tuin zitten?

Ik hou ervan om naar de herkomst van woorden te kijken. Zo is *paspoort*, best een heel mooi woord. Een samenstelling van passer-voorbijgaan of passeren en port-haven of poort. Een doorgangsdokument. Eigenlijk een soort VRIJBRIEF.